



**LIETUVOS BANKO
FINANSŲ RINKOS PRIEŽIŪROS TARNYBOS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2021-06-30 Nr. 429-238

Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *If P&C Insurance AS*, veikiančios per Lietuvoje įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką transporto priemonės draudimo (KASKO) sutartį (draudimo liudijimas Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – KASKO draudimo sutartis), kuria Kasko draudimo taisyklių Nr. TTP-20201 (galioja nuo 2020 m. vasario 27 d.) (toliau – Taisyklės) pagrindu pareiškėjo automobilis *Mercedes Benz CLA250* (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) buvo apdraustas draudimo variantu „If kasko plus“ nuo eismo įvykio, vandalizmo ir kitų draudimo liudijime ir Taisyklėse nurodytų rizikų. Draudimo liudijime nurodytas draudimo laikotarpis – nuo 2020 m. gegužės 19 d. iki 2021 m. gegužės 18 d. Draudimo suma – turto rinkos vertė įvykio dieną.

2021 m. balandžio 13 d. pareiškėjas informavo draudiką, kad 2021 m. balandžio 12 d. rado apgadintą automobilio galinį buferį. Pareiškėjas, pranešdamas apie įvykį, nurodė pageidaujantis draudimo išmoką gauti pinigais. Gavęs pranešimą apie įvykį draudikas pradėjo žalos administravimą.

2021 m. balandžio 14 d. draudikas, naudodamasis kompiuterine programa *Audatex*, parengė pareiškėjo automobilio apgadinimų remonto sąmatą ir nustatė, kad automobilio remontas be PVM kainuotų 531,99 Eur. Tą pačią dieną draudikas informavo pareiškėją apie priimtą sprendimą išmokėti 531,99 Eur draudimo išmoką ir nurodė, kad nuostolis buvo apskaičiuotas remiantis gamintojo nustatytais konkrečių remonto darbų laiko normomis, vidutiniais remonto darbų įkainiais bei rinkoje vyraujančiomis dalių kainomis. Taip pat el. pranešime draudikas nurodė, kad jeigu apskaičiuota suma pareiškėjo netenkintų, jis gali kreiptis į draudiko partnerius, kad būtų atliktas automobilio remontas.

Tą pačią dieną pareiškėjas nurodė draudikui su jo skaičiavimais kategoriškai nesutinkas ir pateiktą draudikui UAB *Veho Lietuva* 2021 m. balandžio 14 d. parengtą pasiūlymą, kuriame nurodyta remontui reikalinga dalių kaina yra 1 504,99 Eur su PVM (be PVM – 1 243,79 Eur).

Gavęs UAB *Veho Lietuva* pasiūlymą draudikas nurodė pareiškėjui, kad jo automobilis yra draustas tokiu draudimo variantu, pagal kurį autoservisą pasirenka draudikas, todėl, jei apskaičiuota suma nėra priimtina, vietoje draudimo išmokos pinigais draudikas rekomenduoja kreiptis į jo partnerius, kurie atliktų remonto darbus.

Atsakydamas draudikui pareiškėjas nurodė, kad draudiko apskaičiuota draudimo išmoka yra neadekvati, automobilis yra beveik naujas, todėl pareiškėjas kategoriškai nesutinka su apskaičiuota draudimo išmoka.

2021 m. balandžio 15 d. draudikas parengė patikslintą automobilio remonto sąmatą, joje nurodyta, kad remonto kaina be PVM būtų 623,52 Eur. Tos pačios dienos el. laiške draudikas nurodė pareiškėjui, kad jis turi galimybę automobilį remontuoti naujomis originaliomis dalimis viename iš draudiko partnerių autoservisų ir tokiu atveju nebūtų taikomas detalių nuvertėjimas. Draudikas taip pat paaiškino, kad, pagal Taisyklių 91 punktą, nuostoliu laikomos dėl automobilio sugadinimo tiesiogiai dėl draudžiamąjį įvykio ir dėl gelbstint nukentėjusiuosius padarytų sugadinimų atsiradusios išlaidos, būtinos automobiliui suremontuoti iki būklės, buvusios prieš pat draudžiamąjį įvykį. Būtinašias remonto išlaidas

sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų naujų originalių dalių vertė (išskaičiuojant jų nuvertėjimą) arba naujų neoriginalių ar naudotų dalių vertė (neišskaičiuojant jų nuvertėjimo), dažymo medžiagų vertė, papildomų darbų vertė. Draudikas nurodė, kad pareiškėjas yra pasirinkęs tokį draudimo variantą, pagal kurį remonto bendrovę renkasi draudikas, todėl būtinosios remonto išlaidos, pagal Taisyklių 92.1 papunktį, kai automobilis remontuojamas draudiko partnerių autoservise, apskaičiuojamos pagal remontą atliekančios įmonės darbų sąmatą. Draudikas taip pat nurodė, kad patikslino sąmatą atsižvelgdamas į pačiam pareiškėjui priklausančio serviso remonto įkainius ir patikslintas žalos dydis be PVM sudaro 623,52 Eur.

Pareiškėjas su draudiko pateiktais skaičiavimais nesutiko ir pateikė draudikui 2021 m. balandžio 27 d. pretenziją dėl draudimo išmokos. Pretenzijoje pareiškėjas nurodė, kad pastebėjęs apgadinius kreipėsi į draudiką, draudiko interneto puslapyje užpildė informaciją apie įvykį, nusiuntė sugadintų detalių nuotraukas ir pažymėjo pageidaujantis draudimo išmokos pinigais. Draudiko ekspertui informavus, kad apskaičiuota žala, pagal kurią apskaičiuojama ir draudimo išmoka, yra 531,99 Eur, pareiškėjas nurodė kreipęsis į UAB *Veho Lietuva*, ši nustatė, kad vien remontui reikalingų detalių kaina su PVM siekia 1 504,99 Eur. Minėtas detalių kainų pasiūlymas buvo pateiktas draudikui. Draudiko ekspertas pareiškėjui paskambino ir paaiškino, kad tokia žala buvo apskaičiuota vadovaujantis internete rastomis naudotų detalių kainomis. Su tokiomis kainomis pareiškėjas nurodė nesutikęs, nes automobilį nori remontuoti naujomis dalimis. Tą pačią dieną draudiko ekspertas atsiuntė patikslintą sąmatą, kurioje nurodyta 623,52 Eur remonto kaina, tačiau pareiškėjas nurodė sutinkąs tik su remonto darbų kaina (94,30 Eur) bei dažymo darbų ir medžiagų įkainiais (220,71 Eur), o su remontui reikalingų detalių kainomis nesutinkąs. Pareiškėjas prašė draudiko perskaičiuoti remonto sąmatą.

2021 m. gegužės 5 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją draudikas nurodė neturįs teisinio pagrindo perskaičiuoti remonto sąmatos atsižvelgiant į naujų originalių dalių kainas, jeigu pareiškėjas nesutinka automobilio remontuoti viename iš draudiko partnerių servisų. Atsakyme draudikas nurodė jau anksčiau informavęs pareiškėją, kad šis turi galimybę remontuoti automobilį naujomis dalimis, jeigu remontas būtų atliekamas viename iš draudiko partnerių servisų, ir tokiu atveju nebūtų vertinamas keičiamų dalių nusidėvėjimas. Draudikas taip pat nurodė, kad, pagal Taisyklių 104 punktą, jeigu draudėjas nesutinka automobilio remontuoti ir draudimo išmoką pageidauja gauti pinigais, būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius draudiko rekomenduojamų servisų įkainius ir detalių kainas, išskaičius PVM. Detalių kainos apskaičiuojamos draudiko pasirinktu būdu: 1) pagal naujų neoriginalių ar naudotų dalių vertę, netaikant nusidėvėjimo keičiamoms dalims; 2) pagal naujų originalių dalių vertę, pritaikant išskaitą už keičiamų dalių nusidėvėjimą. Kitų asmenų parengtais remonto išlaidų skaičiavimais gali būti vadovujamasi tik tada, kai draudiko rekomenduojamos remonto bendrovės automobilį remontuoti atsisako.

Draudikas nurodė, kad, pareiškėjui nesutinkant automobilio remontuoti viename iš draudiko partnerių servisų ir draudimo išmoką pageidaujant gauti pinigais, detalių kainos, vadovaujantis Taisyklių 104 punktu, buvo apskaičiuotos pagal naudotų dalių vertę, neatsižvelgiant į keičiamų dalių nusidėvėjimą. Atitinkamai, pagal draudiko sudarytą patikslintą remonto sąmatą, draudimo išmoka siektų 623,52 Eur be PVM.

Draudiko atsakymas pareiškėjo netenkino, todėl šis kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti tarp šalių kilusį ginčą dėl draudimo išmokos dydžio. Kreipimesi pareiškėjas nurodė pasirinkęs draudimo išmoką gauti pinigais, o tada draudikas draudimo išmoką apskaičiavo remdamasis naudotų ir trečiųjų šalių gamintojų dalių kainomis, nors automobiliui yra tik 3 metai, o nusidėvėjimas netaikomas, jeigu automobilis nėra senesnis nei 72 mėnesiai. Pareiškėjas nurodė kreipęsis į *Mercedes* automobilių atstovą ir UAB *Veho Lietuva* apskaičiavo keičiamų dalių kainas. Pareiškėjas nurodė visiškai nesutinkąs su draudiko išmoka ir prašė išspręsti nesutarimus dėl draudimo išmokos dydžio.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė su pareiškėjo pretenzijomis nesutinkąs. Draudikas paaiškino, kad KASKO draudimo sutartimi pareiškėjo automobilis buvo apdraustas rinkos verte. Draudimo liudijime prie kitų individualių sąlygų nurodyta: 1) Jei automobiliui galioja gamintojo garantijos, jis bus remontuojamas autorizuoto atstovo autoservise; 2) jei garantija pasibaigusi, automobilis bus remontuojamas draudiko pasiūlytame autoservise; 3) įvertinant nuostolius, dalių nuvertėjimas išskaičiuojamas apskaičiuojant nuostolius padangoms, taip pat tais atvejais kai automobilis neremontuojamas, o išmoka mokama pinigais.

Draudikas, be 2021 m. gegužės 5 d. atsakyme į pareiškėjo pretenziją nurodyto Taisyklių

104 punkto, savo sprendimą grindė Taisyklių 107 punktu, pagal kurį, kai automobilis apdraustas rinkos verte, nuostolis nustatomas išskaičiuavus remontuojant keičiamų dalių nuvertėjimą, išskyrus, be kita ko, Taisyklių 107.2 papunktyje numatytą atvejį, kai automobilis remontuojamas draudiko partnerių įmonėje ir yra ne senesnis nei 72 mėnesių, skaičiuojant nuo pirmosios automobilio registracijos arba pagaminimo (jeigu automobilio registracijos dokumentuose pirmosios registracijos data nenurodyta) datos.

Kadangi pareiškėjas pageidavo draudimo išmokos pinigais, vadovaudamasis Taisyklių 104 punktu, draudikas detalių kainas apskaičiavo savo pasirinktu būdu – pagal naudotų dalių vertę, netaikydamas nusidėvėjimo dėl keičiamų naudotų dalių. Draudiko teigimu, pareiškėjui ne kartą buvo siūlyta automobilį remontuoti naujomis dalimis viename iš draudiko partnerių servisų, tada naujos dalys nebūtų nuvertinamos dėl keičiamų dalių nusidėvėjimo, tačiau pareiškėjas į šiuos pasiūlymus nereagavo.

Draudikas papildomai pažymėjo, kad automobilis 2019 m. spalio 17 d. Jungtinėse Amerikos Valstijose buvo sugadintas ir parduotas aukcione. Draudikui nebuvo pateikti duomenys, kad automobiliui galioja gamintojo garantija, tačiau jeigu tokia garantija galėtų, pareiškėjas automobilį galėtų remontuoti bet kokiame automobilių servise Lietuvoje, prieš tai su draudiku suderinęs remonto sąmatą. Tačiau, pareiškus pageidavimą draudimo išmoką gauti pinigais, draudimo išmoka apskaičiuojama taip pat kaip ir automobiliui su pasibaigusia garantija.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir juos pagrindžiančius dokumentus konstatuotina, kad šalių ginčas yra kilęs dėl draudimo išmokos dalies, atlyginančios pareiškėjo automobilio remontui reikalingų dalių įsigijimo kainą, dydžio: pareiškėjas sutiko su draudiko patikslintoje sąmatoje nurodyta remonto, dažymo ir dažymo medžiagų kaina (94,30 Eur ir 220,71 Eur; iš viso 315,01 Eur be PVM), tačiau dalių įsigijimo išlaidas atlyginančią draudimo išmoką (pagal draudiko parengtą sąmatą dalys kainuotų 308,51 Eur (311,22 Eur – 2,71 Eur išskaita už keičiamų dalių būklės pagerinimą) pareiškėjas prašė apskaičiuoti pagal UAB *Veho Lietuva* parengtą pasiūlymą, t. y. vietoje 308,51 Eur be PVM draudimo išmokos už dalių įsigijimo išlaidas išmokėti 1 243,79 Eur. Dėl 261,20 Eur PVM dalies (1 243,79 Eur x 0,21) išmokėjimo mokant draudimo išmoką pareiškėjas reikalavimo nereiškė.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje įtvirtinta draudimo sutarties samprata: draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytas draudžiamasis įvykis. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalimi, teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią. Tai reiškia, kad sutartis jos šalims yra privaloma ir vykdytina. Civilinio kodekso 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai įpareigoja sutarties šalis savo prievolės vykdyti sąžiningai, tinkamai, pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nėra – vadovaujantis protingumo kriterijais.

Pažymėtina, kad šalys sudarė savanorišką draudimo sutartį. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.156 straipsnyje įtvirtintu sutarties laisvės principu, draudikas tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiama draudimo apsauga. Pažymėtina, kad kasacinis teismas yra ne kartą pabrėžęs, jog draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti – draudikas, prisiimdamas draudimo riziką, nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas. Draudimo apsauga nustatoma tiek draudiko parengtose draudimo rūšies taisyklėse, kurios laikomos standartinėmis draudimo sutarties sąlygomis, paprastai taikomomis visiems draudėjams, sudarantiems atitinkamos draudimo rūšies sutartį su tuo pačiu draudiku, tiek draudimo liudijime aptartose individualiose sąlygose. Draudimo taisyklėse nustatomi atvejai, kurie laikytini draudžiamaisiais įvykiais, taip pat kurie tokiais nelaikytini (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012*). Draudimo taisyklėse taip pat įtvirtinama nuostolių nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka bei terminai ir kitos

Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo (toliau – Draudimo įstatymas) 92 straipsnio 1 dalyje nurodytos draudimo sutarties sąlygos.

Atsižvelgdamas į tai, kad tarp šalių nėra ginčo dėl įvykio pripažinimo draudžiamuoju, tačiau kilęs ginčas dėl draudimo išmokos dydžio, Lietuvos bankas vertina šalių sudarytos KASKO draudimo sutarties sąlygas, reglamentuojančias nuostolių ir draudimo išmokos apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarką.

Draudimo išmokos apskaičiavimo ir mokėjimo tvarka yra įtvirtinta Taisyklių 112–132 punktuose. Taisyklių 112 punkte nustatyta, kad draudimo išmoka yra draudžiamojo įvykio nuostolių, nustatytų Taisyklių 86–110 punktuose arba pagal individualias draudimo sutarties sąlygas, suma, įvertinus dvigubą draudimą, draudimą padidinta suma, nevisišką draudimą, kitus draudimo išmokos apskaičiavimo bei mažinimo pagrindus ir atėmus išskaitą.

Taisyklių 91 punkte nurodyta, kad nuostoliu dėl automobilio sugadinimo laikomos tiesiogiai dėl draudžiamojo įvykio ir dėl gelbstint nukentėjusiuosius padarytų sugadinimų atsiradusios išlaidos, būtinos automobiliui suremontuoti iki būklės, buvusios prieš pat draudžiamąjį įvykį. Būtinąsias remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų naujų originalių dalių vertė (išskaičiuojant jų nuvertėjimą) arba naujų neoriginalių ar naudotų dalių vertė (neišskaičiuojant jų nuvertėjimo), dažymo medžiagų vertė, papildomų vertė.

Taisyklių 92 punkte nustatyta, kad būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos taip: 1) kai automobilis remontuojamas draudiko partnerių autoservise, tai remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal jį atliekančios įmonės remonto darbų sąmatą (Taisyklių 92.1 papunktis); 2) kai automobilis remontuojamas draudėjo pasirinktame autoservise (taikant gamintojo garantiją arba tada, kai draudimo liudijime yra nurodyta, kad remontas organizuojamas kliento pasirinkimu), remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal draudėjo pasirinkto serviso pateiktus ir su draudiku suderintus šių išlaidų apmokėjimo dokumentus, neviršijant apdrausto automobilio gamintojo atstovo Lietuvoje sudarytos tokių remonto darbų sąmatos (Taisyklių 92.2 papunktis). Taisyklių 92.2 papunktyje taip pat nustatyta, kad jei draudėjas nepateikia remonto išlaidas patvirtinančių dokumentų, tai patirtus nuostolius draudikas apskaičiuoja pagal partnerių autoservisų naudojamus darbų, detalių (naudotų, neoriginalių, o jei šių neįmanoma gauti – naujų, išskaičius jų nuvertėjimą) ir medžiagų įkainius.

Taisyklių 99 punkte įtvirtinta, kad PVM į nuostolių sumą įskaitomas tik tada, kai draudėjas neturi galimybės šio mokesčio susigrąžinti, t. y. kai išmokos gavėjas yra fizinis ar juridinis asmuo ne PVM mokėtojas arba veiklos nuomos atveju. PVM į nuostolių sumą įskaitomas tada, kai įrodomas šio mokesčio sumokėjimo faktas.

Taisyklių 101 punkte nurodyta, kad jeigu automobiliui galioja gamintojo garantija, tai jis remontuojamas draudėjo pasirinktame autoservise ir tai reiškia, kad automobilį galima remontuoti bet kuriame autoservise Lietuvoje, iš anksto su draudiku suderinus remonto sąmatą. Jeigu garantija pasibaigusi, tai, vadovaujantis Taisyklių 102 punktu, automobilis remontuojamas draudiko pasiūlytame partnerių autoservise. Jeigu šios sąlygos nesilaikoma ir remontas atliekamas ne draudiko nurodytame autoservise, tai nuostolius draudikas apskaičiuoja pagal jo pasirinkto serviso remonto darbų sąmatą. Taisyklių 103 punkte nurodyta, kad draudikas su draudėjais gali susitarti ir dėl Taisyklėse nenurodytų sąlygų taikymo ir jas papildomai nurodyti draudimo liudijime.

Taisyklių 104 punkte yra įtvirtinta speciali sąlyga, reglamentuojanti nuostolių apskaičiavimo tvarką išimtinai tais atvejais, kai draudėjas draudimo išmoką pageidauja pinigais. Pagal minėtą nuostatą, jeigu automobilio remontas yra tikslingas ir draudimo išmoką draudėjas pageidauja gauti pinigais, tai būtinas remonto išlaidas draudikas apskaičiuoja pagal vidutinius draudiko rekomenduojamų autoservisų įkainius ir detalių kainas, išskaičius PVM. Detalių kainas tokiu atveju draudikas apskaičiuoja savo pasirinktu būdu: 1) pagal naujų neoriginalių ar naudotų dalių vertę, neišskaičiuojant jų nuvertėjimo; 2) pagal naujų originalių dalių vertę, išskaičiuojant jų nuvertėjimą. Minėtoje nuostatoje taip pat įtvirtinta, kad kitų asmenų (ne draudiko rekomenduojamų įmonių) parengtais remonto išlaidų apskaičiavimo dokumentais gali būti vadovujamasi tik tada, kai draudiko rekomenduojamos remonto įmonės automobilį remontuoti atsisako.

Su nuostolių apskaičiavimu susijusios nuostatos yra atskirai įtvirtintos ir pareiškėjui išduotame draudimo liudijime. Jame nurodyta, kad jeigu automobiliui galioja gamintojo garantija, tai jis remontuojamas autorizuoto atstovo autoservise, o jeigu garantija pasibaigusi, automobilis remontuojamas draudiko pasirinktame autoservise. Minėta nuostata iš esmės atkartoja Taisyklių 101 ir 102 punktus. Liudijime taip pat nustatyta, kad, vertindamas

nuostolius, draudikas dalių nuvertėjimą taiko apskaičiuodamas nuostolius padangoms ir tais atvejais, kai automobilis neremontuojamas ir draudimo išmoka mokama pinigais. Ši nuostata, be kita ko, atkartoja Taisyklių 104 punkte įtvirtintas sąlygas.

Atsižvelgiant į pirmiau aptartas KASKO draudimo sutarties nuostatas ir byloje turimus duomenis apie pareiškėjo išreikštą pageidavimą draudimo išmoką gauti pinigais, taip pat nesant duomenų, kad automobilio remontas būtų laikomas netikslingu, apskaičiuojant draudimo išmoką turi būti vadovaujamasi būtent Taisyklių 104 punkto nuostatomis. Kaip minėta, tokiu atveju draudikas iš draudimo išmoka atlygintinų nuostolių išskaičiuoja PVM, remonto išlaidas apskaičiuoja pagal vidutinius rekomenduojamų servisų įkainius, o detalių kainas gali apskaičiuoti savo nuožiūra pagal naujų neoriginalių dalių arba pagal naujų originalių vertę. Pirmuoju atveju neatsižvelgiama į keičiamos dalies nusidėvėjimą, o antruoju atveju jis taikomas.

Bylos duomenys patvirtina, kad pareiškėjas sutinka su draudiko apskaičiuotų nuostolių dalimi, sudarančia automobilio remonto darbų ir dažymo medžiagų bei dažymo darbų kainas, taigi ginčas kilęs tik dėl dalių kainos. Dalių, reikalingų remonto darbams, vertę draudikas apskaičiavo pagal naudotų dalių kainas, joms netaikė nusidėvėjimo, tik vieną iš remontui reikalingų dalių vertino pagal naujos tokios pačios dalies kainą ir pritaikė jai 9 proc. nusidėvėjimą. Abiem atvejais draudiko veiksmai neprieštarauja Taisyklių 104 punktui, be to, pažymėtina, kad ir pats pareiškėjas draudiko parengtose sąmatose nurodytų naudotų dalių kainų neginčijo, tik teigė, kad nuostoliai turi būti apskaičiuoti pagal naujų dalių kainas. Kartu pažymėtina, kad 9 proc. nusidėvėjimas, vadovaujantis Taisyklių I lentele „Automobilių dalių nuvertėjimas“, taikomas 37–48 mėn. senumo automobiliams, kurių variklio darbinis tūris yra 1001-2000 cm³, taigi, atsižvelgiant į bylos duomenis apie automobilio technines savybes, draudiko pritaikytas nusidėvėjimo koeficientas atitinka Taisyklių nuostatas.

Pareiškėjas kreipimesi teigė, kad automobiliui yra tik 3 metai ir nusidėvėjimas iš viso netaikomas, jeigu automobilis nėra senesnis nei 72 mėnesiai, tačiau atkreiptinas dėmesys į tai, kad, pagal Taisyklių 107 punktą, kai automobilis apdraustas rinkos verte, nuostoliai nustatomi išskaičiuavus keičiamų dalių nuvertėjimą, išskyrus, be kita ko, Taisyklių 107.2 papunktyje nurodytą atvejį, kai automobilis remontuojamas draudiko partnerių įmonėje ir yra ne senesnis nei 72 mėnesių, skaičiuojant nuo pirmosios jo registracijos arba pagaminimo (jei automobilio registracijos dokumentuose pirmosios registracijos data nenurodyta) datos. Nagrinėjamu atveju matyti, kad pareiškėjas nepageidauja automobilio remontuoti draudiko partnerių autoservise, nors draudikas tai ne kartą pareiškėjui siūlė. Tokiu atveju, vadovaujantis Taisyklių 107.2 papunkčiu, nebūtų taikomas keičiamų dalių nuvertinimas, pagal Taisyklių 99 punktą, į draudimo išmoką būtų įskaičiuotas PVM, pagal Taisyklių 91 punktą – būtų galimas automobilio remontas naujomis originaliomis dalimis. Nepaisydamas to, pareiškėjas pats pasirinko draudimo išmoką gauti pinigais, todėl, vadovaujantis Taisyklėmis, draudikas neturi pagrindo netaikyti nusidėvėjimo keičiamoms dalims, kai jos keičiamos naujomis.

Įvertinus surinktų duomenų visumą konstatuotina, kad draudikas, prieš apskaičiuodamas draudimo išmoką, nustatydamas nuostolius pagrįstai vadovavosi Taisyklių 104 punkte įtvirtinta nuostolių nustatymo tvarka. Atsižvelgiant į Taisyklių 112 punktą, reglamentuojantį draudimo išmokos išmokėjimo tvarką, darytina išvada, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota KASKO draudimo sutartyje nustatyta tvarka, o pareiškėjo reikalavimas laikytinas nepagrįstu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.